

סע"ש 6928-10-19

בבית הדין האזורי לעבודה בירושלים
בפני כב' השופט עמי רוטמן

החלטה	י"ד כסלו תשפ"ו, 04/12/2025
	תיק 6928-10-19
	שופט, סגן הנשיאה עמי רוטמן
להתייחסות המדינה לאמור בסעיפים 12 ו-13 לבקשה, עד ליום 22.12.25. מובהר כי ככל שהמדינה אינה מסכימה לאחד או יותר מתנאי הסעיפים המנויים בסעיף 2 לבקשה, היא אינה נדרשת לשוב על טענות שהעלתה בעבר.	
<u>התביעה</u>	
*** נחתם דיגיטלית ***	

שמעון הכסטר ת.ז. 000388587

מרח' צבי גרץ 7

ירושלים 93111

טל': 053-5318186

דוא"ל: hochsters@gmail.com

- נ ג ד -

1. נציבות שרות המדינה

2. מדינת ישראל – משרד האוצר

3. הממונה על הגימלאות

ע"י ב"כ פרקליטות מחוז ירושלים (אזרח)

מח"ל 7, מעלות דפנה, ירושלים

בקשה מטעם התובע

1. ראשית אבקש להתנצל בפני ביה"ד:

בהחלטה מיום 2.7.2025 נכתב כי התובע יעדכן את ביה"ד עד ליום 1.11.2025. דא עקא שבטעות רשמתי ביומני 1.12.2025. רק במהלך ניסוח מסמך זה נדהמתי לגלות את הטעות. אין לי אלא לבקש סליחה מביה"ד ולהתנצל על הטעות שלי והאיחור בעקבותי.

2. נקודות מוסכמות:

יש מספר נקודות ועובדות שכבר בשלב זה ברור שלגביהם המדינה אישרה שאין מחלוקת בין הצדדים, ואלו שהמדינה מעולם לא התכחשה להן כולל בכתב ההגנה.

א: כמו שכבר הזכרתי בעבר, כל ה"גורמים המקצועיים" מאשרים בכל ההתכתבויות אתי, לאורך שנים, כי אני זכאי לפנסיה של 2% לשנה - **ולא פחות מ-2% לשנה** - על 35 שנות עבודה וזאת ע"פ החוזה, ע"פ הוראות התקשייר-שכאמור בסעיף 12 חלות עלי- וע"פ חוק הגימלאות

(רי' (1): סי' 20א) לחוק (2): הוראות התקשייר 85.123 (3): סעיף 2 בחודעת נשי"מ על חוצאתי לגימלאות, בחתימת מר ציון לוי, מנהל האגף הבכיר לפרישה וגמלאות בנשי"מ, בשם נציב שרות המדינה, מ-22.11.22, נספח 7 לכתב ההגנה, ועוד).

ובהתאמה: אין גם חולק על כך שלאורך השנים ניכו ממשכורת, ע"פ חוק, דמי השתתפות למימון פנסיה בשיעור של 2% לשנה לפי משכורת החוזה הן על כל תקופת החוזה, והן על יתרת שנות העבודה המזכים לפנסיה, (עד למקסימום 35 שנה) בשיעור של 2% ממשכורת בדרגה +46 בשיא הותק.

(רי' (1): תלושי שכר המצורפים כנספחים לנספח 4 בכתב התביעה, (2): פיסקה 2 במכתבו של מר צ. לוי, מ-13.2.2013, נספח 9 לכתב ההגנה, (3): סעיף 66 לכתב ההגנה, ועוד).

ב: עוד מוסכם, ששולמו לי פיצויים בגין 7.66 שנים עודפות (ולא האחרונות!) מעבר ל-35 שנות העבודה המזכים בפנסיה של 2% לשנה. גובה הפיצויים על השנים העודפות נקבע כחוק, ע"פ חוק הפיצויים, לפי המשכורת האחרונה, **ללא תלות או קשר לגובה המשכורות במהלך שנות העבודה האחרונות.**

לא מיותר להדגיש בהקשר זה כי גם אי אפשר לחלוק על העובדה שהפיצויים לא שולמו עבור שנות העבודה האחרונות (משנה 36 ואילך) שהרי בגין שנים אחרונות אלו משלמים לי בפועל בהתאם להנחיות הנש"מ פנסיה לפי משכורת החוזה.

ג: חוק הגימלאות והתקשייר בעקבותיו, קובעים כי **במקרה של שרות מעל 35 שנה** (יותר מ-420 חודש) **חישוב הפנסיה יעשה לפי המשכורות בשנים הנוחות ביותר לזכאי** (סעיפים 12א, 14א) לחוק). מאחר וסעיף 12 לחוזה, מצוין במפורש "**למען הסדר כל ספק**" כי אני זכאי לכל הזכויות החלות מכת חוק הגימלאות, ברור שהשנים הנוחות לי ביותר הן 35 שנות העבודה האחרונות ושהפיצויים בגין שנים עודפות היו בגין 7.66 השנים הראשונות.

ג. אין, ולא יכולה להיות מחלוקת, כי בהתאם לסעיפי החוק וחוראות התקשי"ר המוזכרות, משכורת קובעת לפנסיה תקציבית רגילה היא המשכורת האחרונה, **ללא שקלול כלשהו**, כפול 2% כפול כל שנות העבודה האחרונות, עד לתקרה של 35 שנה (70% מקסימום).

אין גם מחלוקת כי **מטרת החוזה היא שיפור בתנאי השכר, הפרישה והפנסיה, מעבר לזכויות שבחוק ובתקשי"ר ולא הרעה או פגיעה בהן**.

(ר' (1): ה"הואיליים במבוא לחוזה, (2): סעיפים 12 ו-15 לחוזה (3): הסברי המשנה לנציב השרות במכתבו לסגל הבכיר בשרות המדינה מיום 1.5.1995, המצ"ב).

ובמילים אחרות: החוזה לא מתכוין לשלול ואיננו מבטל את כללי החוק והתקשי"ר החלים על העובד וזכויותיו הנובעות מהוראות אלו (ר' הדגשת נקודה זו בסעיף 12 לחוזה). כלאמר, הכללים הנ"ל בחוק ובתקשי"ר, לפיהם יש לחשב את הגימלה של 2% -ולא פחות- על כל תקופת החוזה על בסיס המשכורת הקובעת לפנסיה התקציבית שלי (משכורת אחרונה ללא שקלול כלשהו) נותרים על כנם.

ואכן, סעיף 12 לחוזה מפרט זאת בקיצור ובמדויק: כמו בכל פנסיה תקציבית, המשכורת הקובעת עבור תקופת החוזה (22.33 שנה), היא **משכורת החוזה המעודכנת האחרונה ללא שקלול כלשהו**. כלאמר, הפנסיה שלי לתקופת החוזה צריכה להיות לכל הדיעות: 22.33 שנות העבודה בחוזה כפול 2% לשנה, ובסייה 44.67% ממשכורת החוזה.

ד. **גם לגבי תקופת כתב המינוי אין חילוקי דעות** על כך שסעיף 12 לחוזה קובע שלמרות שלפי סעיף 11 בחוזה, חוק הגימלאות לא חל על החוזה (ולכן העובד במסגרת החוזה לא זכאי כלל לפנסיה עבור תקופת כ. המינוי), יש לצרף את שתי התקופות (חוזה וכתב מינוי) לצורך הזכות לפנסיה ע"פ החוזה, וכך, - בנוסף לפנסיה הנ"ל בגין תקופת החוזה, כמפורט בסעיף 12 לחוזה, **העובד יהיה זכאי, לפנסיה (ו/או לפיצויים, בגין שנים עודפות אם ס"ה השרות יהיה מעל 35 שנה) מכת החוזה, גם עבור התקופה שקדמה לחוזה** – דהיינו תקופת כתב המינוי, על פי כללי חוק הגימלאות, ובכפוף לכך שהמשכורת הקובעת בגין שנות כתב המינוי לא תהא המשכורת הקובעת לתקופת החוזה (סעיף 12 לחוזה, כמתואר לעיל) אלא בהתאם למשכורת המוגדרת בסעיף 12 לחוזה ללא שקלול כלשהו.

מאחר וצורך שתי התקופות ע"פ סעיף 12 (22.33 שנה בחוזה ו-20.33 שנה בכתב מינוי) מסתכם ב-42.66 שנות שרות, כוללים 7.66 שנים עודפות (35-42.66) שלא צברו זכויות לפנסיה, שולמו לי כאמור פיצויים כחוק על תקופה זו. כך נותרו, מתוך 20.33 שנות העבודה בכתב מינוי רק 12.67 שנים בהם צברתי זכויות לפנסיה, ועבורם יש לחשב פנסיה של 2% לשנה (ס"ה 25.33%) ממשכורת קובעת ע"פ סעיף 12 לחוזה. **שתי הפנסיות מסתכמות ב-70% (25.33%+44.67%), דהיינו 2% ממשכורות קובעות כפול 35 שנה, בדיוק כנדרש בחוק ובחוזה.**

3. נקודות מחלוקת.

לצד ההסכמות הנ"ל שבין הצדדים, ישנן שתי אי הסכמות יסודיות שהמדינה איננה מוכנה לברר פנים אל פנים:

א. אין הסכמה בין הצדדים מהי **המשכורת הקובעת ע"פ סעיף 12 לחוזה, לחישוב מרכיב הפנסיה לתקופת כתב המינוי**. התובע דורש פנסיה לפי 46+ שהיא הדרגה העליונה בדורג המח"ר, בשיא הותק ואילו ע"פ מכתב ההנחיות של נציבות שרות המדינה הנושא תאריך 21.8.2012 (נספח 3 לכתב התביעה, לחלן: הנחיות הנשי"מ) משולמת לתובע פנסיה לתקופת כ. המינוי לפי דרגה 44+ בלבד.

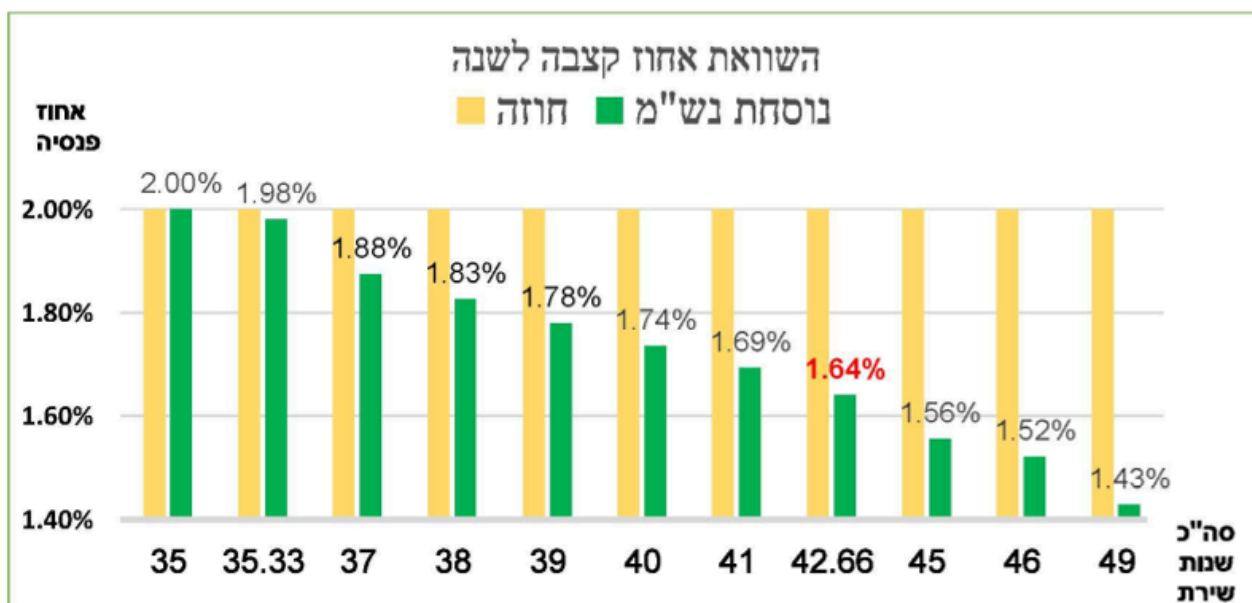
ב. במקום לחשב את הפנסיה ע"פ החוזה כמפורט לעיל, החישוב נעשה ע"פ נוסחה המופיעה בהנחיות הנשי"מ (לחלן נוסחת הנשי"מ) שאינה מופיעה בחוזה, התובע מעולם לא הסכים לה, הניכויים למימון הפנסיה לא בוצעו על פיה וכמתואר בסעיף 6 לכתב התביעה, היא הגיעה לידיעת התובע רק בעקיפין ורק כ-5 חודשים אחרי פרישתו (31.7.2012). למרות כל פניותיו המדינה מעולם לא נימקה את הסיבה לכך (ראה סעיפים 6 ו-19 לחוזה)

4. מאחר והמדינה מסרבת בעקשנות לא מובנת להפגש עמי כדי לברר ולנסות להגיע להסכמות על נקודות המחלוקת בתרוצים מופרכים ושקריים בעליל (ראה פניותי הקודמות לביה"ד שלצערי מעדיף להתעלם מהם) טרחתי לבדוק לעומק את נוסחת הנש"מ ואף הכנתי בעמל רב וכחודש עבודה, סימולטור ממוחשב לחישוב המשכורת הקובעת ע"פ נוסחת הנש"מ ונדהמתי מהתוצאות.

5. מתברר, שע"פ נוסחת הנש"מ, רק מי שפרש אחרי 35 שנות עבודה בדיוק, חלקן בכתב מינוי וחלקן בחוזה, יקבל פנסיה של 2% לשנה מהמשכורות הקובעות, כמפורט לעיל. ככל שהעובד ימשיך לעבוד בחוזה מעבר ל-35 שנות שרות, שיעור זכאותו לפנסיה על כל תקופת שרותו, תקטן ותלך מתחת ל-2% לשנה בניגוד לחוק ובניגוד לתקשי"ר. כך למעשה זכויות פנסיה שהצטברו במשך 35 שנה ושבעבורן אף ניכו מהעובד סכומים רבים למימון הפנסיה פשוט נגזלים מהעובד בכל חודש.

6. במקרה שלי נוסחת הנש"מ גורמת לכך שאחרי 42.67 שנות עבודה קבלתי פיצוי כאמור לעיל על 7.67 שנים עודפות אך הפנסיה המשולמת לי על כל 35 שנות העבודה שבהם חברתי זכויות לפנסיה של 2% לשנה, משולמת לי פנסיה לפי 1.64% בלבד על כל שנת עבודה. (ראה בענין גם נספח 4 לכתב התביעה, פסקאות 11-12 למסמך "עמדת התובע להצעה לפשרה" מיום 17.7.2023 וסעיפים 6-7 בהצעה לפשרה, שצורף כנספח ל"הודעת התובע בהסכמת הצדדים" לבית הדין מיום 1.2.2024)

7. הגראף שלהלן ממחיש את העוול הנורא והגזילה החודשית שנוסחת נש"מ גרמה וגורמת לי מדי חודש בחודשו (ולכל מי שעבד יותר מ-35 שנה ומקבל פנסיה לפי נוסחת הנש"מ)

8. המדהים הוא שהמדינה טוענת, לצורך טענת התישנות, כי הממונה על הגימלאות ולא הנציבות הוא שקבע כנדרש בחוק את שיעור הפנסיה הנ"ל המגיעה לי. אם הדבר היה נכון צריך יהיה לבדוק את כל אישורי הגימלאות שהממונה על הגימלאות מאשר ואת כישוריו המקצועיים.

האמת היא כמובן שונה: כפי שכבר טענתי בכתב התביעה (ראה סעיפים 12 ו-17 לכתב התביעה) וכפי שמשותקף בפתיח למכתביי בזמן אמת כמו בנספח 3 לכתב התביעה, ובנספח 10 לכתב ההגנה, הנציבות היא שהמציאה את הנוסחה והיא שהכתיבה את שיעורי הגימלאה הבלתי חוקיים בעליל.

מניסיוני רב השנים כחשב בכיר, שהיה מקבל העתק מהנחיות הנציבות לממונה על הגימלאות על שיעורי הגימלה להם זכאים עובדים בכירים שפרשו במשרדים בהם שרתתי, ומהיכרותי את המערכת, כולל הכרות עם ממונים על הגימלאות, ידוע לי שהממונה על הגימלאות מעולם לא ערער ולא שינה ביוזמתו אפילו אות אחת מהנחיות ונוסחאות אלו של הנציבות.

9. לא פלא איפה שאותם "גורמים" מקצועיים עושים את כל אשר לאל ידם להמנע מלהפגש אתי. למה להודות בטעות שעשינו? מה יש להם להפסיד? אולי הזקן הזה יותש ויריס ידים וגם אם הוא ימשיך, לכל היותר בית הדין יקבע שהתובע צודק – אבל גם אז, אנו, ה"גורמים המקצועיים", לרבות הפרקליטים שמוכנים לחתום על שקרים וטענות חלולים ו"שהשוט יחליט", כמו שתארתי בפניותי הקודמות לביה"ד, מוגנים. לנו אין כל בעיה או סיכון להמשיך במסכת ההתעללות בפנסיונר ותיק שבסך הכל מנסה לקבל את הפנסיה שעבורה עמל שנים ארוכות.

10. כך נפתרה גם החידה מה גרם לנציבות ומינהלת הגימלאות (ה"גורמים המקצועיים") להחיל לפתע בשנת 2014 "נוסחה מיטיבה" לפרושים שהועסקו בחוזה בכירים ששרתו יותר מ-35 שנה, כאמור בפיסקה א בעמוד 2 של כתב ההגנה.

בדיון אצל פרקליטת המחוז שאלה מנהלת המחלקה לענייני עבודה בפרקליטות מחוז ירושלים מי הסמיק את הנציבות לעשות זאת והתשובה פשוטה: ככל שחלפו השנים וגדל מספר העובדים הותיקים המועסקים בחוזים נחשפה העובדה שנוסחת הנש"מ מקטינה יותר ויותר את הזכויות הפנסיה שהם צברו כבר וגורמת לירידת שיעור הפנסיה ככל שתקופת השרות מתארכת.

כלאמר: לא נוסחה מיטיבה נכנסה לתוקף ב-2014 אלא תיקון נוסחה מעוותת שעליה אני מלין מהיום הראשון שבו נודע לי על הנוסחה (ראה מכתבי מינואר 2013, נספח 4 לכתב התביעה).

11. לסיום: כחשב בכיר ניהלתי רוב ימי מערכות גדולות עם אחריות כבידה שמטרתה העליונה היתה שימוש מיטבי ויעיל של כספי המיסים שאזרחי המדינה משלמים. במסגרת זו מנעתי פעמים רבות מאנשים ומערכות ממשלתיות פעילויות ורכישות, שהיו גורמים לבזבז כספי הציבור. אני פשוט מתקשה להאמין שאין מישהו במערכת, בפרקליטות, בנציבות, במינהל הגימלאות או בבית הדין עצמו שיעצור את הטרופ הזה של בזבז כספי צבור, ומשאבים רבים שניתן לחסוך בקלות עם מעט רצון טוב בישיבה אחת או שנים.

12. בנוסף לכך, בגילי, בעשור התשיעי לחיי, קשה עלי להתמודדות בבית הדין. גם אני וגם רעייתי עסוקים בריצות לרופאים טיפולים וסיוע הדדי. גם אינני יכול להוציא עוד הרבה רבבות ש"ל לעו"ד. אני מבקש לכן לפחות לצמצם את מרחב אי ההסכמות עליהם יתנהל המשפט. לצורך זה אני מבקש להציע בכל הכבוד הראוי שביה"ד יורה לפרקליטות להתייחס להסכמות שבסעיף 2 לעיל: לאשרם, או לנמק את אי קבלתם.

13. במידה וההסכמות יאושרו, יתמקד המשפט רק באי ההסכמה שבסעיף 3א לעיל.

14. אפשרות נוספת היא להזקק כבר עתה להמלצת בית הדין הארצי בסעיף 46 לפסק הדין אשר לפיו, גם אם יקבע ביה"ד נכבד זה

".....שסעיף 43 לחוק הגימלאות חל על המערער, יש להאריך את המועד להגשת ערעור גמלאות כיוון שמדובר בנושא שלא הוסדר במפורש בחוזה האיש כי כיון שהמערער לא ישן על זכויותיו, וכן נוכח התנהלות המדינה ובכלל זאת העובדה כי כל הדיונים בענין המשכורת הקובעת התקיימו בנציבות שירות המדינה והוא לא הופנה להגשת ערעור גמלאות. במכלול נסיבות המקרה, ונוכח העובדה שהטענות שבנסיבות בבקשה להארכת מועד חופפות בעיקר את טענות המערער באחרות, אנו סבורים כי יש מקום לאפשר למערער להעלות גם טענה זו".

שמעון הכסטר

ירושלים, 1.12.2025
י"ב כסלו תשפ"ו